

Nedenfor gennemgås de foreslåede afgiftsfrigtagelser enkeltvis.

Til stk. 1

Til nr. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra a.

Afgiftsfrigtagelsen for tandlæge- og anden dentalvirksomhed omfatter ydelser præsteret af tandteknikere samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandproteser.

Efter bestemmelsen er dentallaboratorier, tandlæger og praktiserende tandteknikere ligeledes fritaget for at betale afgift af leverancer af aftagelige og faste tanderstatninger, som de selv har fremstillet. Det samme gælder deres fremstilling og levering af individuelle apparaturer til ortodontiske, kæbeortopædiske og kæbekirurgiske behandlinger. Denne præcisering har hidtil været indeholdt i bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven.

Bestemmelsen indebærer tillige afgiftsfrigtagelse for organer, blod og mælk fra mennesker i overensstemmelse med 6. momsdirektivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra d, svarende til den hidtidige praksis.

Til nr. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra b, men der er sket en sproglig tilpasning af teksten til 6. momsdirektivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g og h.

Bestemmelsen indebærer ingen ændringer i forhold til den gældende retstilstand på området.

Til nr. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, litra c, men er ændret, idet afgiftsfrigtagelsen for undervisningsvirksomhed ikke længere omfatter den erhvervsrelaterede kursusvirksomhed. Den foreslåede begrænsning af afgiftsfrigtagelsen sker under hensyn til omfanget af den tilsvarende fritagelsesbestemmelse i 6. momsdirektiv.

Direktivets fritagelsesbestemmelse for undervisningsvirksomhed i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra i og j, lyder således:

»uddannelse af børn og unge, skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse eller omskoling samt tjenesteydelser og levering af goder med nær tilknytning hertil, som præsteres af offentligretlige organer med disse formål eller af andre organer, der

er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål;

privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau;«

Mens der efter den gældende bestemmelse lægges vægt på undervisningens karakter eller faglige indhold, lægges der i direktivbestemmelsen yderligere vægt på undervisningsvirksomhedens status. Efter direktivet skal undervisningen således præsteres af offentligretlige organer eller andre organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som havende tilsvarende formål, dvs. uddannelsesformål.

Direktivets fritagelsesbestemmelse er derfor umiddelbart snævrere end den gældende bestemmelse i loven.

Der er taget højde herfor med den foreslåede ændring for så vidt angår den erhvervsrelaterede kursusvirksomhed. Kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v., foreslås undtaget fra afgiftsfrigtagelsen.

Aftenskoleundervisning o.lign. vil være afgiftsfrigtaget i samme omfang som hidtil. Der vil således som hidtil være fritagelse for undervisning i sprog, musik, legemsøvelser, håndarbejde, tegning, bogføring og maskinskrivning, som er direkte nævnt i den gældende lovs § 2, stk. 3, litra c, men ikke gentaget i den foreslåede bestemmelse. I det omfang f.eks. sprogundervisningen er erhvervsrelateret, vil der dog ikke længere være afgiftsfrigtagelse herfor efter forslaget.

Ændringen berører således alene kursusvirksomhed, der primært retter sig imod erhvervslivet og det offentlige o.lign. Ved afgørelsen af, om et kursus primært retter sig mod erhvervslivet m.v., må der lægges vægt på kursets faglige indhold og den måde, hvorpå kurset udbydes, herunder den faktiske deltagerkreds.

Som »kursusvirksomhed« betragtes også uddannelsesseminarer og -konferencer. Ændringen vil altovervejende være til fordel for de pågældende kursusvirksomheder, som med afgiftspligten får fradrag for afgiften af deres indkøb, mens afgiften på kursusaktiviteterne ikke vil belaste de kursusdeltagere, som har fradragsret for afgiften.

Fritagelsen omfatter også levering af varer og ydelser i nær tilknytning til den afgiftsfrigtagne undervisningsvirksomhed. Fritagelsen omfatter skolers udlejning af værelser og servering i forbindelse med egen undervisning. Denne del af fritagelsesbestemmelsen findes i den gældende lovs § 3, stk. 5. Fritagelsen indebærer i øvrigt ingen ændring af den gældende retstilstand på området.